

מי מנה עפר יעקב

בייאור בדרך אפשרר

ממציאותו כדבר בפני עצמו, והוא נאכלת ומוחטלה עד שאינה אלא
45 איק שיק "טהורה היא", קודם שבראתה" ואם היא עדין לא
46 קיימת, אך אפשר לנוכח טהורתה היא?
47 אולם בין של העניים דלעתיד-לבא באים על-ידי
48 מעשינו ועובודתנו במשך זמן הגלות⁷⁰, כאמור בספר התניא
49 שהגשמה היא בבחינת
50 "בראתה" (יש' ומץיאות),
51 הרי היא במעמד ומצב של
52 אין, העדיר הממציאות, ואז
53 נקראה הנשמה "טהורה", וזה
54 אכן דרגה נעלית יותר מאשר בראתה.
55 וזהי עבودת הגשמה בעילתה
56 מלמטה למעליה, בצת הנפש
57 מהגרה, כאשר היא עליה מדרגה
58 לדרגה, ועד שעולה מגערן התחתון
59 לגערן העליון, ובו עצמו היא
60 ממשיכה לעלות מדרגה בדרגה,
61 ובעודמתה בכל העליות הללו היא
62 לחזור ולהתעלות מבחינת
63 "בראתה יצרפה ונתחפה",
64 ולהגיע עד לבחינת "טהורה
65 היא".
66 ט) ועל-פי זה יוכן גם מה
67 שכתוב "מי מנה עפר יעקב
68 ומספר את רביע ישראלי",
69 ומושבות השאלות שנשאלו בחילת
70 המאמר ששני העניינים דעפר
71 יעקב ורביע ישראלי הם נגדי
72 שני אופני הברור המכוונים
73 לעיל, האחד - ברור והפרדה של
74 הטוב מבחן הפסולת מפש
75 וכשניהם האופנים האמורים הן ברור
76 הפסולת מתוך האוכל, והן
77 ברור האוכל מתוך הפסולת).
78 ובירור נסף שאינו שיק לענין
79 הפסולת, כי אם ברורائق
80 מתוך האוכל.
81 והולך ומبارך כיצד שלושת העניינים
82 הללו נוראים בפסק זה:
83 ובקענו בזיה, דהנעה עפר
84 הארץ הנשנית והחומרה מורה על
85 ענין החומריות, והינו שיאנו
86 הן פסולת והן טוב, ולכך
87 אדריך להיות ענין של ברור,
88 והברור הוא באחד משני האופנים

בייאור בדרך אפשרר

1 ממציאותו כדבר בפני עצמו, והוא נאכלת ומוחטלה עד שאינה אלא
2 מציאותה המקור שנתאחד עמו.
3 אולם בין של העניים דלעתיד-לבא באים על-ידי
4 מעשינו ועובודתנו במשך זמן הגלות⁷⁰, כאמור בספר התניא
5 שהחלת השלים הזה של ימות
6 המשיח ותחיית המתים שהוא גילה¹ ובאותן שמחותpletת מציאותו, עד שאינה אלא
7 או און-סוף ברוך הוא בעולם הזה
8 הגוף, תלי במעשו ועבדתו כל
9 מן משך הגלות", لكن הבה גם
10 עכשו בזמן הגלות למרות שעדרין
11 ישנה מציאות של קליפות וסטרוא-
12 אהרא, בכל זאת ישנה העבודה
13 דברור או כל מתוך אוכל'
14 בזמנים מ឴יחדים וימי סגולה
15 על-ידי המכואר בחסידות, שאינו
16 דומה היביריו שבאכילה ביום החול
17 להעלאת המאכלים לקדושה על-ידי
18 אכילה ביום השבת.
19 ובכללות עניין العليיה מסוג זה
20 למדרגה הקבוצית דטהורה היא". דהנעה ידועה
21 שקיים כבר עתה ולא רק לעתיד-לבוא
22 קומי זה ענין עלית הגשמה
23 לבן-ענן העליון, כי
24 שמאיר בו גם בבחינת חכמה
25 (על-ידי עבودת האדם, שהרין גן-עדן העליון מצד
26 שהרין גן-עדן העליון מצד
27 עצמו הוא בבחינת בינה).
28 אמרנו ייש מאין, אך קודם שהגשמה היא בבחינת
29 במו שנקרא ברור לעיל (סעיף 1)
30 שאנמנם בגין-עדן העליון אי הבנה
31 והשגה כמו בגין-עדן התחתון. כי זו
32 הגלות המהו' שא-אפשר להפוך
33 בכל זאת בעלייה נוספת יתכן מצב
34 שכן היה בו הארה מבחן ה指挥
35 (יסוד אבא) שברור כל היא למלחה
36 מבנה והשגה.
37 ובעבדות הגשמה בגין-עדן
38 הפורעת את ההגלוות הוא בגין-עדן
39 העליון הרי זו העליה למדרגה
40 דטהורה היא". דהנעה
41 ידועה בקובשא⁷¹ בגין-ענין נוסף
42 החפילה ברכות השחר "גנשמה
43 בראתה איתה יצרפה איתה
44 נתחפה" כו⁷², דלא-אוניה, אולם
45 עפר יעקב ומספר את רביע
46 ישראלי", ששני העניינים "עפר יעקב" ו"רביע
47 ישראלי" הם שני אופני הברור, ברור מבחן
48 הפסולת מפש (הן ברור הפסולת מתוך האוכל,
49 והן ברור האוכל מתוך הפסולת), וברור שיאנו
50 שיק לענין הפסולת, אלא ברורائق מתוך אוכל.
51 והענין בזיה, דהנעה עפר מורה על ענין
52 החרירות, והינו שיאנו, שיאנו הן פסולת והן
53 שנטף בטהורה היא, איתה
54 בראתה איתה יצרפה איתה
55 טוב, וילך צריך להיות ענין של ברור, אם